

В сучасному законодавстві України термін «публічна служба» отримав нормативне закріплення у Кодексі адміністративного судочинства, який у п. 15 ст. 3 зазначив, що публічна служба – це діяльність: а) на державних політичних посадах; б) професійна діяльність суддів, прокурорів; в) військова служба; г) альтернативна (невійськова) служба; д) дипломатична служба; е) інша державна служба; ж) служба в органах влади Автономної Республіки Крим; з) служба органах місцевого самоврядування.

Таким чином, норми цієї статті однозначно вказують, що до публічної служби в Україні відносяться: політична служба, державна служба, а також служба в органах місцевого самоврядування.

Література

1. Колпаков В. К. Європейська парадигма адміністративного права України / В. К. Колпаков // Адаптація законодавства України до права Європейського Союзу: науково-практичний юридичний журнал. – К.: Ін Юре, 2016. – № 1. – С. 59-72.

2. Колпаков В. К. Генезис та інституалізація адміністративного права / В. К. Колпаков, О. А. Гусар // Стан та перспективи розвитку адміністративного права України: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса, 12 жовт. 2016 р. – Одеса: ОДУВС, 2016. – С. 10-18.

3. Наука адміністрації й адміністративне право. Загальна частина (за викладами професора Юрія Панейка) / укладачі: В. М. Бевзенко, І. Б. Коліушко, О. Р. Радишевська, І. С. Гриценко, П. Б. Стецюк. – К.: ВД «Дакор», 2016. – 464 с.

4. Петришин А. В. Государственная служба. Историко-теоретические предпосылки, сравнительно-правовой и логико-понятийный анализ: монография / А. В. Петришин. – Х.: Факт, 1998. – 168 с.

УДК 351.74/.76

Криштанович М. Ф., доктор наук
з державного управління, доцент,
Національний університет
«Львівська політехніка», м. Львів, Україна

МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ МВС ЩОДО ГАРАНТУВАННЯ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Держава, уособлена системою правоохоронних органів, є безпосереднім суб'єктом регулювання всіх відносин у сфері гарантування внутрішньої безпеки і головною силою для їх реалізації. Відповідно, МВС України як орган виконавчої влади, постановою КМУ № 878 від 28.10.2015 р., затверджено Положення про Міністерство внутрішніх

справ, яке покликане гарантувати внутрішню безпеку країни – захищати життя, свободи та права, здоров'я громадян, власність, інтереси держави та суспільства від протиправних посягань. Одним із найважливіших елементів, що у комплексі визначають діяльність МВС щодо гарантування внутрішньої безпеки країни, є напрямки їх діяльності. Особливість управлінської діяльності МВС України за окремими напрямами полягає в їх загальному призначенні та соціальній ролі механізму державного управління. Тобто у практичному своєму вираженні державне управління основними напрямами управлінської діяльності МВС є уся сукупність комплексного механізму державного управління в системі МВС: організаційного, правового, інституційного та міжнародного співробітництва. За допомогою даних механізмів державного управління МВС впливає на гарантування внутрішньої безпеки держави і населення.

Вітчизняні вчені визначають механізм державного управління, який організовує практичну реалізацію державного управління. Зокрема, В. Бакуменко і В. Князєв розглядають механізми державного управління як практичні засоби, заходи, стимули, важелі, за сприяння яких органи державної влади можуть впливати на соціальну систему задля досягнення визначеної мети.

Слід зазначити, що механізми державного управління визначаються відповідно до характеру факторів, що в цілому впливають на процес управлінської діяльності, або залежно від конкретних прийомів, які використовуються. Можна погодитися з трактуванням французького науковця А. Кульмана, який стверджував, що велике число комплексних механізмів створюють систему елементів (методів, цілей, організаційної структури, функцій і суб'єктів) та об'єктів управління, що дає змогу спрямованого трансформаційного впливу елементів управління на відповідну реакцію або стан предметів управління, який має вхідні посилення і відповідну реакцію [1].

Отже, механізм державного управління основними напрямками діяльності МВС становить єдину систему, що створена з певних управлінських механізмів, які дають можливість забезпечити: скоординовану, дієву та цілеспрямовану діяльність усіх підрозділів органів внутрішніх справ, належний організаційний та управлінський вплив на стан гарантування внутрішньої безпеки держави. Слід зазначити, що механізм управління може бути сформований тільки в межах загальної системи управління, декомпозиція якої забезпечує адресність і цільовий характер його дії.

Метою діяльності МВС, яку визначила для них держава, є захист із застосуванням відповідних механізмів, спрямованих на охорону основних об'єктів внутрішньої безпеки. Для реалізації цієї мети слугують такі основні напрямки діяльності МВС: адміністративна, профілактична, кримінально-процесуальна, оперативно-розшукова, охоронна (за

домовленістю) та виконавча. Множинність цих напрямків зумовлює специфіку реалізації механізмів державного управління МВС у здійсненні поставлених перед ними завдань. Відмінність в основних напрямках діяльності органів внутрішніх справ та механізмів їх реалізації не впливають на загальну оцінку діяльності МВС як правоохоронних.

Усі напрямки механізмів управлінської діяльності МВС взаємопов'язані й утворюють цілісний комплекс діяльності ОВС, який забезпечує громадський порядок, громадську безпеку та боротьбу зі злочинністю, яка виступає головною загрозою для певних об'єктів внутрішньої безпеки. Тому суть і функції МВС визначаються напрямком та рівнем загроз інтересам України.

Національні інтереси та загрози їх реалізації є у всіх сферах життєдіяльності суспільства та держави. За результатами соціологічних опитувань, які проводились Центром Разумкова, переважна більшість населення України (від 79,1 % до 91,2 %) відчувають себе незахищеними від техногенних катастроф, стихійних лих, різних злочинів і порушень громадського порядку, терактів, а також відчували конкретну загрозу втрати бізнесу та власності. Можна трактувати, що чинна система гарантування внутрішньої безпеки не може якісно протидіяти потенційним і явним загрозам фактично в усіх сферах життя українського суспільства [2].

А тому управлінські рішення щодо гарантування внутрішньої безпеки мають здійснювати потужний вплив на спрямованість, зміст, результативність та ефективність діяльності МВС стосовно всіх проявів наявних і потенційних загроз. Зазначимо, що управлінська діяльність у сфері гарантування внутрішньої безпеки країни здійснюється МВС України та іншими правоохоронними органами і являє собою процес взаємозв'язаних і впорядкованих дій. Вони визначають зміст і динаміку реалізації цілей гарантування внутрішньої безпеки через систематичність операцій, які розвиваються, змінюються та вдосконалюються. Цей процес здійснюється водночас у різних напрямках діяльності ОВС.

Література

1. Кульман А. Экономические механизмы: [пер. с франц.] / под общ. ред. Н. И. Хрустальной. – М.: Прогресс; Универс, 1993. – 192 с.
2. Криштанович М. Ф Трансформація державного управління органами внутрішніх справ України в контексті національної безпеки: [монографія] / М. Ф. Криштанович. – Л.: Вид-во ЛРІДУ НАДУ, 2015. – 403 с.